

## ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XXII.

НЕДЕЉА II. ЈАНУАРА 1904.

Број 2.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

## ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . .	6 динара
на попа године . . . . .	3 "
За стране земље на годину . . . . .	9 "

ПРЕПЛАТА ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА  
А СВЕ КОРЕСПОДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕИПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

МК  
ПЕТАР Iпо милости Божјој и вољи народној  
Краљ Србије

На предлог Нашег Министарског Савета одлучујемо:

1. 29. јун, дан рођења Његовог Величанства Краља Петра I., празнује се као државна и народна светковина.

2. На Видов-Дан, 15. јуна, чини се свечан помен српским изгинулим борцима за веру и Отаџбину.

Овом се уредбом замењују раније издате уредбе о државним и народним светковинама.

Наши Министри нека изврше овај указ.

2. јануара 1904. год.  
у Београду.

## ПЕТАР с. р.

Председник  
Министарског Савета  
генерал,  
*Сава Грујић* с. р.Министар  
иностраних дела,  
*Андра Николић* с. р.Заступник  
Министра финансија,  
Председник  
Министарског Савета,  
генерал,  
*Сава Грујић* с. р.Министар  
унутрашњих дела,  
*Стој. М. Протић* с. р.Министар  
просвете и црквених послова,  
*Љуб. Стојановић* с. р.Министар војни,  
пешадијски пуковник,  
*Мил. Андријевић* с. р.Заступник  
Министра правде,  
Министар  
народне привреде,  
*Тод. Петковић* с. р.Министар грађевина,  
*Влад. Тодоровић* с. р.Министар  
народне привреде,  
*Тод. Петковић* с. р.ОДГОВОР  
ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА КРАЉА

НА ПОЗДРАВ

КОЈИМ ГА ЈЕ ПОЗДРАВИО

1. ЈАНУАРА О. Г. НА БЕОГРАДСКОЈ ЖЕЛЕЗНИЧКОЈ  
СТАНИЦИПредседник београдске општине  
**Г. КОСТА ГЛАВИНИЋ**

по повратку Његовог величанства из Тополе

Господине Председниче,

Захваљујем и Вама и осталом час-  
ништву општине београдске на овом то-

плом поздраву и молим Вас, да будете код својих пријатеља и часника општинских тумач Мога Краљевског благовољења и наклоности.

## ГОВОР

којим је

Председник београдске општине

**Г. КОСТА ГЛАВИНИЋ**

поздравио

## ЊЕГОВО ВЕЛИЧАНСТВО КРАЉА

1. ЈАНУАРА ОВ. Г. НА БЕОГРАДСКОЈ ЖЕЛЕЗНИЧКОЈ  
СТАНИЦИ

приликом Његова повратка из Тополе

Ваше Величанство,

Часници београдске општине и грађани Престонице, на данашњи дан, кога је отпочето прослављање стогодишњице Српскога Устанка за ослобођење Србије, које су наши јуначки предци под вођством Врховног Вожда Вашега неумрлога Деда Карађорђа отпочели, у дубокој односности и верности моле Ваше Величанство, да благоволите примити изразе наших најискренијих честитања и топлих жеља, да се што скорије приведе крају дело које је под вођством Врховног Вожда пре сто година отпочето.

Ваше Величанство враћа се из онога знаменитога историјскога места, где је први пут после дугих векова гранула зора ослобођења Србије, и где се под обновљеном владавином династије Великога Вожда поставља темељ дивној Задужбини која ће сведочити о вечитим осећајима благодарности *Карађорђевић* потомака и свега српског народа, а уједно будити у садање генерације дух витештва и родољубља којим ће се остварити велика мисија ослобођења и уједињења Српства.

Престоница Србије с великим радошћу поздравља освјетак нове године, у којој ће се под Заставом Вашега Величанства прославити стогодишњица Српскога Устанка, коме се свет дивио, а уједно тај знаменити логађај обележити великим културним споменицима и тековинама достојним Краља и Народа, који свој труд и своје драгоцене жртве за њихов успех залажу.

У то име кличемо:

Да живи Његово Величанство Краљ Србије Петар I.

Да живи Његов Светли Дом,

Да живи Народ Српски.

Београд, 6. јануара 1904. год.

Одбор београдске општине у седници својој од 30. децембра пр. године одлучио је једногласно: да се Његовом Величанству Краљу Петру I у име Београђана честита нова 1904. година телеграмом у Тополу, пошто ће Његово Величанство тога дана бити у Тополи, где ће се отпочети прослава стогодишњице Српског Устанка.

Извршујући ову одборску одлуку председник београдске општине у име Београђана честитала је Његовом Величанству нову годину телеграмом у Тополу. Његово Величанство Краљ благоволео је на честитку председника општине одговорити телеграмом следеће садржине:

Кости Главинићу,  
председнику општине  
Београд

Београд, (двор) 2. јан. 1904. г.

Верним и милим Београђанима искрена хвала на послатој честитци приликом нове године.

**ПЕТАР** с. р.

Честитка председника општине гласи:

Његовом Величанству

Краљу Србије

**ПЕТРУ I.**

Топола.

У најдубљој поданичкој верности и одапости понизно молим Ваше Величанство, да благоволе о новој 1904 години примити најискренија честитања, која Вашем Величанству подносе одани Вам Београђани са топлим жељама за дуг и срећан живот, те да обасуто љубављу свога народа оствари Своје и његове жеље на срећу Свога Дома и Српског Народа.

у име Београђана  
Председник  
београдске општине,**Коста Д. Главинић** с. р.

На основу члана 36. закона о општинама, а по договору са Државним Саветом, прописујем ова

## ПРАВИЛА

по којима ће се држати општински зборови и на њима вршити гласање у: Београду, Нишу, Крагујевцу, Пожаревцу, Шапцу и Лесковцу.

Члан 1.

Зборови општински у: Београду, Нишу, Крагујевцу, Пожаревцу, Шапцу и Лесковцу, сазиваје се и на њима гласати, по прописима закона о општинама, као и у осталим местима.

Гласање на општинским зборовима у овим местима, вршиће се по одељцима и то:

1. У Београду на шест места — у реону сваког полицијског кварта;
2. У Нишу, Крагујевцу, Пожаревцу, Шапцу и Лесковцу, на по три места, која ће општински одбори у овим општинама одредити као гласачке одељке, одмах по ступању ових правила у живот, тако, да приближно у сваком гласачком одељку — кварту — буде подједнак број грађана, који су у неазбучни списак уписаны.

#### Члан 2.

Општински ће суд, на основу азбучног списка, састављеног према пропису другог одељка члана 21. закона о општинама, начинити за сваки гласачки одељак — кварт — азбучне спискове, у којима ће бити записани грађани, који у реону дотичних гласачких одељака — квартова станују.

Сваки гласач гласање у оном гласачком одељку — кварту, у чији је азбучни списак уписан.

#### Члан 3.

Гласање ће се вршити у зградама које ће општински одбор, за сваки збор, одредити, а општински суд обзначити огласом којим се збор сазива.

У том огласу општински ће суд објавити, да ће сваки гласач гласати у гласачком одељку — кварту — у коме станује.

Свака зграда у којој ће се гласање вршити, мора имати ограђено двориште, које се може затварати.

Ни у ком случају гласање се не може вршити у зградама где су смештена полицијска надлежштва.

#### Члан 4.

Гласачки одбор за одељке — квартове — и главни гласачки одбори саставиће се овако:

1. У почетку сваке године, одбор ће општински, из сваког одељка — квarta изабрати по 12 грађана, правних гла- сача, од којих ће за сваки збор којком бирати за сваки гласачки одељак, по четворицу за чланове гласачког одбора и по двојицу за њихове заменике (тачка 16. члан 86. закона о општинама). Председнике ових гласачких одбора изабраће општински одбор из своје средине, а којком одредити који ће од избраних одборника коме гласачком одбору председавати.

2. Чланови су главног гласачког одбора:

a.) У Београду сви председници гласачких одбора по одељцима (квартовима); и  
б.) У: Нишу, Крагујевцу, Пожаревцу, Шапцу и Лесковцу председници гласачких одбора по одељцима и један одборник, кога ће општински одбор из своје средине изабрати онда, када по тачки 1 овога члана буде бирао председнике гласачких одбора на гласачке одељке.

3. Председник општинског суда или његов заступник, биће у сваком горњем месту и председник главног гласачког одбора, у свима зборским радњама, осим избора општинских часника (члан 38. закона о општинама). А, кад се на збору бирају општински часници онда ће председник главног гласачког одбора бити један од одборника, кога ће одбор из своје

средине изабрати онда, када по тачки 1. овога члана буде бирао председнике гласачких одбора за гласачке одељке (види члан 39. закона о општинама).

#### Члан 5.

Имена председника и чланова, како гласачких одбора за гласачке одељке тако и главног гласачког одбора, општински ће суд увек објавити у огласу којим се збор сазива. Због тога, општински ће одбор извршити избор ових председника и чланова гласачких одбора, свакад пре него што општински суд издају о сазиву збора.

#### Члан 6.

Гласачки одбори за гласачке одељке (квартове) састављају се на дан збора, у зградама одређеним за гласање, у  $7\frac{1}{2}$  сати, а председници тих одбора отварају збор у 8 сати пре подне (члан 45. закона о општинама). Даљи рад на збору врши се по прописима закона о општинама, у колико ти прописи нису противни овим правилима.

Пре почетка гласања, гласачке стране имају право, да од своје стране ако хоће, одреде по једног гла- сача, који ће у згради за гласање присуствовати гласању за све време гласања. Он има право да стави своје примедбе у записник гласачког одбора дотичног одељка, али иначе нема права мешати се у рад гласачког одбора (види 8. и 9. одељак члана 46. закона о општинама).

#### Члан 7.

Гласачки одбори по одељцима, одмах по свршеном гласању, састављају и са примедбама, ако би их било, потписују записник о резултату рада и гласања у дотичном гласачком одељку, па све акте о томе раду стављају у један завој, који ће се запечатити личним печатима чланова и председника одбора, а одмах потом, председници гласачких одбора носе те тако запечаћене акте у општинску судницу и тамо их предају председнику главног гласачког одбора на реверс.

Главни гласачки одбор, сутра дан по пријему у 8 сајати пре подне, саставља се и приступити пребројавању гласова, а по свршеном том послу, својим записником утврђује и одмах објављује резултат гласања.

Раду главног гласачког одбора имају права присуствовати и сви чланови гласачких одбора из гласачких одељака, али немају права мешати се у рад главног гласачког одбора.

Ако се према резултату гласања покаже, да се по закону мора држати други збор, или да се мора вршити ужи избор, онда ће се поступити даље у свему по одредбама закона о општинама и овим правилима. За тај други збор, или ужи избор, остају исти чланови и председници свију гласачких одбора, који су то и на првом збору били.

#### Члан 8.

Правила ова важе од дана њихове обзнање у службеним новинама.

ШБр. 176.  
3. јануара 1904. год.  
у Београду.

Министар  
унутрашњих дела,  
Стој. М. Протић с. р.

## Рад одбора општинског

### РЕДОВНИ САСТАНАК

12 Децембра 1903. г.

Председавао председник београдске општине г. Коста Д. Глavinић; Од одборника били г. г. Тома Цинкар-Јанковић Ђока А. Димитријевић, Д. Л. Симић, Мих. Милићевић, Ж. Бугарчић, Јов. Нетковић, Трајко Стојковић, Мил. С. Милошевић, Милан Мостић, Милорад Љ. Гајић, Ј. Станковић, Стеван Максимовић, Марко С. Петронијевић, Д-р. М. Радовановић, П. Т. Милић, Д-р. Е. Михел, С. Ј. Константиновић, Мих. Драгићевић, Урош Благојевић, Н. Крстић, Деловођа; Марко Н. Новаковић.

#### I.

Прочитан је записник седнице држане 9.0. м.

Одборник г. Милан Мостић изјављује, да је требало да уђе у записник и његов предлог, да се изабере општински пуномоћник, који би био у исто доба општински правни референт, имао своју канцеларију и особље и који би се одрекао свију других адвокатских послова и посветио се само општинским интересима.

По саслушању тога, — одбор је примио к знању ову примедбу одборика г. Мостића.

#### II.

По прочитању акта иселњих власти АБр. 12236, 12220, 12154, 12153 и 12195, којима се траже уверења о имовном стању и владању извесних лица, одбор је изјавио:

Да су му непознати: Светомир Бело-стевац, Крстић Бело-стевац, Јаков Валд, Александар Радушевић, Живан Матић б. служитељ; да је сумњив Светозар Матић служитељ и да је доброг владања и добrog имовног стања Благоје Антоновић, кафеџија.

#### III.

Председник износи одбору на мишљење молбу г-ђе. Марије Џенићке, која моли за уверење о породичном односу, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиљи може издати уверење о породичном односу.

#### IV.

По прочитању акта Управе града Београда којим се тражи мишљење по молби Николе Ковачевића фризера, због поданства, — одбор је решио:

Да се молиоцу може по молби учинити ако томе не стоје на путу некве законске сметње.

#### V.

По прочитању молбе Рудолфа Фелдмана АБр. 12161 и Вили Фелдмана АБр. 12160 да им се врати трошарина коју су платили на увезене ораје, које су за тим извезли и извештаја Управе Трошарине, — одбор је решио:

Да се ове молбе одбаце, пошто молиоци нису поднели товарне листове за доказ извоза.

#### VI.

По прочитању молбе општинских чиновника АБр. 12162, да им се изда у очи Божића акоonto плате за јануар, — одбор је са 16 гласова (за молбу гласали: Д. Симић, Мих. Милићевић, Ж. Бугарчић, Мил. Милошевић, А. Јовановић, Милорад Гајић, Ј. Станковић и П. Милић) решио:

Да се ова молба одбаци.

## VII.

По прочитању молби грађана улице Млатишумине АБр. 11728 и Дубљанске АБр. 12137, одбор је решио:

Да се грађанима улица Млатишумине и Дубљанске даде јавна чесма на средокраји ових улица о њиховом трошку.

## VIII.

По прочитању молбе Лепосаве Манојловићке АБр. 12.221, да се ослободи интереса на дуг од калдрме, који дугује њено имање које је она купила од Јовице Барловца, који је онеспособио ово имање купис на јавној лизитацији, а после довољне дебате, — одбор је са 21 гласова (за молбу гласали: г. г. Живан Бугарчић, Јов. Петковић, А. Јовановић и Петар Милић) решио:

Да се ова молба г-ђе Манојловићке одбаци као неумесна.

## IX.

По прочитању молбе Катице Станимирко-вић, АБр. 10.034 да јој се имању арондише плац регулације фонда, одбор је решио:

Да ужи одбор у који да уђу одборници г. г. Тодор Ђурић, Марко Петронијевић и Милорад Гајић, с председником ступи у ближи споразум и пободбу с молијем, но да погодба важи када је и одбор одобри.

## X.

По прочитању молбе Рада Антића, АБр. 10.031, да му се имању арондише плац регулације фонда општине београдске, — одбор је решио:

Да ужи одбор, у који да уђу одборници г. г. Настава Костић, Милош Х. Поповић и Милорад Гајић, с председником ступи у ближи споразум и пободбу, но да погодба важи када је и одбор одобри.

## XI.

По прочитању молбе Гавре Сабовљевића, предузимача да му се имању арондише плац регулационог фонда општинског, — одбор је решио:

Да ужи одбор, у који да уђу одборници г. г. Соломон Азријел, Живан Бугарчић и Милош Милошевић с председником општине ступи у ближи споразум и пободбу с молијем, но да погодба важи када је и одбор одобри.

## XII.

Председник моли одбор да саслуша извештеје комисије изабрате за израду програма за проширење водовода. Прочитано је и одвојено мишљење члана комисије г. Капетановића и одговор члана комисије г. Стаменковића на ово одвојено мишљење.

На захтев одборника г. Цинцар-Јанковића прочитан је и програм за проширење водовода који је поднела управа водовода.

Одборник г. Милорад Гајић мишљења је да би требало оба програма одштампати.

Одборник г. Антоније Јовановић у начелу је противан проширењу водовода, пошто би то много коштало општину.

Одборник г. Милош Милошевић налази, да Управа водовода није изнела све потребне податке, није израдила детаљно пројекат и није изашла с дефинитивним предлогом, мишљења је, да треба усвојити извештај комисије.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић, изјављује, да је у комисији требао бити и управник водовода, и у опште да он треба да присуствује одборским седницама.

Председник одговара, да је Управник давао комисији потребна обавештења а није га позвао да присуствује у данашњој одборској седници с тога што је њему самом ово питање добро познато и мишљења је да би требало усвојити извештеје и програм који је израдила стручна комисија, који подлежи још и претресу грађевинског и санитетског савета.

По саслушању ових говора и говора одборника г. г. Е. Михела, Јоце Станковића, Велисава Вуловића, Д-р. М. Радовановића, Д-р. М. Смиљанића, Милоша Х. Поповића, — одбор је решио:

Да се поднесено извештеје стручне комисије изабрате за израду програма и проучење питања о проширењу водовода усвоји и упути на оцену надлежним инстанцима.

## XIII.

Председник предлаже одбору, да се позове инжињер г. Смрекер, који би имао оценити стање данашњег водовода, дати мишљење у погледу проширења водовода и упутство за израду пројекта за то проширење. У исто време да одбор на ту цељу одобри кредит у 1500 динара у злату.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Да се позове инжињер г. Смрекер, да дође у Београд, да оцени данашње стање водовода и даде своје мишљење у погледу проширења водовода и израду пројекта за то проширење.

Одобрива се општинском суду да може из општинске готовине на ту цељу утрошити хиљаду пет стотина динара у злату по надлежном зато одобрењу.

## XIV.

На предлог Суда одбор је решио:

Да у комисију, која би имала учешћа у организацији канализационог одсека, у изради пројекта за канализацију и вођење надзора над овим одсеком, уђу одборници г. г. Никола И. Стаменковић, Велисав Вуловић, Д-р. Е. Михел и Милош Милошевић.

## XV.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић пита председништво зашто се не приступи регулацији Савске улице.

Председник изјављује да је та ствар на расправи код г. министра грађевина и кад буде то свршено, приступиће се овоме послу.

По саслушању тога; одбор је

Примио к знању ове изјаве одборника г. Томе Цинцар-Јанковића и председника општине.

## РЕДОВНИ САСТАНАК

16. Децембра 1903.

Председавао председник општине београдске г. Коста Д. Главинић; од одборника били: г. г. Д-р. М. В. Смиљанић, Тома Цинцар-Јанковић, Д. Л. Симић, Ж. Бугарчић, Мил. Милошевић, Јов. С. Петковић, Трајко Стојковић, Младен Тодоровић, Милан Марковић, Сава Раденковић, Мил. Ја-заревић, А. С. Јовановић, В. Н. Вуловић, С. Азријел, С. Ј. Константиновић, Р. Драговић, Аца Н. З. Поповић, Тодор Пејчић, М. Х. Поповић, Стеван Максимовић, Марко С. Петронијевић, Д-р. М. Радовановић, Борђе Н. Петровић, Тодор Ђурић, Мил. С. Мостић, Деловић, Марко Н. Новаковић.

## I

Прочитан је записник одлука седнице држане 12. ов. месеца.

## II

Одборник г. Давид Симић примећује, да је у записнику уведен, да је одбор усвојио

извештеје и програм комисије изабрате за израду програма за проширење водовода, већ треба да стоји, да је одбор примио знању поднесено извештеје и програм комисијски.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић изјављује, да је он тражио, да у записник уђе његов предлог, који има да гласи: да се упути питање инжињерском удружењу, могу ли наши инжињери дати оцену о стању данашњег водовода и извршити проширење водовода а да не призывају у помоћ г. Смрекера и остале странце.

По саслушању тога одбор је

примио к знању ове изјаве одборника г. г. Давида Симића и Томе Цинцар-Јанковића.

## III

По прочитању акта испедне власти АБр. 12280 и 12288 којим се тражи уверење о влађању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

да су му непознати Живан Маринковић агент и Аћим Сремчевић, бив. келнер.

## IV

По прочитању решења суда општине грађа Београда АБр. 12283 о одређеној цени хлебу, — одбор је

примио к знању ово решење суда с одобравањем.

## V

По прочитању молбе Стојиљковића и Милисављевића АБр. 12298, да им се врати трошарина, — одбор је решио:

да се молиоцима из прихода трошаринског за ову годину врати четири стотине двадесет седам дин. и 50 пар, колико су платили трошарине на увезено стакло, а затим га ван реона извезли.

## VI

По прочитању молбе Ђ. Н. Вучо АБр. 12293, — одбор је решио:

дозвољава се Ђорђу Н. Вучу увоз пекmezа на слободно руковање на његово лично јемство.

## VII

Председник саопштава одбору извештеје референта за осветлење АБр. 11.820, да су вршene фотометарске пробе 31 пут у месецима августу, септембру, октобру и новембру и да су за то време конвенционалне казне износиле 9.166.75 дин.

Одбор је

примио ово саопштење к знању.

## VIII

На предлог општинског суда АБр. 12083, — одбор је решио:

да се из општинске касе на терет готовине општинске трошарине, по добијеном за то надлежном одобрењу изда Српском Друштву Црвеног Крста на име помоћи за извођење његових циљева хиљаду седам стотина пет динара и четрдесет пет пар динарских.

## IX

По прочитању молби Марије Даде, Петра Костића и Д-р Ј. Кујунџића, АБр. 11152/902 11020/902 и 11021, да им се имању арондишу плашеви регулационог фонда општине београдске — одбор је решио:

да ужи одбор, у који да уђу одборници г. г. Настава Костић, Милош Х. Поповић и Велисав Вуловић с председником општине ступи у ближи споразум

и погодбу с молиоцима, но да погодба важи када је и одбор одобри.

WWW.UNILIB.RS

## X

По прочиташу молби Браће Гођевац и Аранђела Илића АБр. 3902/902 и 10274/902 одбор је решио:

да ужи одбор у који да уђу одборници г. г. Сава Константиновић, Тодор Ђурић и Милонг Милошевић с председником општине ступи у близи споразум и погодбу с молиоцима, но да погодба важи када је и одбор одобри.

## XI.

По прочиташу молбе масе И. Параноса, АБр. 10.281/902 да се масеном имању арондише плац регулационог фонда, — одбор је решио:

да ужи одбор, у који да уђу одборници г. г. Тома Цинцар-Јанковић, Урош Благојевић и Милорад Гајић с председником општине ступи у близи споразум са стараоцима масе, но да погодба важи када је и одбор одобри.

## XII.

По прочиташу молбе Алексе Новаковића, АБр. 10.280 да му се имању арондише плац регулационог фонда, — одбор је решио:

да ужи одбор, у који да уђу одборници г. г. Младен Тодоровић, Урош Благојевић и Милорад Гајић с председником ступи у близи споразум и погодбу с молиоцим, но да погодба важи када је и одбор одобри.

## XIII.

Председник извештава одбор да је Управа фондова држала лицитацију за продају имања М. Симића на зеленом венцу, да је излицириана цена изашла 74000 динара. Како је општини у том крају потребна једна зграда за смештај пореског одељења београдског, пореског одсека за кварт савамалски и дечијег забавишта за тај крај, то би ово имање требало купити за горњу општинску сврху.

После довољног обавештења, одбор је са 17 противу 7 (противу гласали д-р М. Смиљанић, Тома Цинцар-Јанковић, Д. Симић, С. Азријел, Аца Поповић, Стеван Максимовић и Марко Петронијевић) решио:

да општина откупи имање Милана Симића постојеће на Зеленом венцу, за општинску потребу.

## XIV.

На предлог одборника г. Милоша Х. Поповића, а после довољног обавештења, одбор је са 17 противу 3 (противу гласали г. г. д-р М. Смиљанић, Тома Цинцар-Јанковић и Аца Поповић) решио:

да ужа комисија у коју да уђу одборници г. г. Велисав Вуловић, Тодор Ђурић, Сава Константиновић и Марко Петронијевић с председником општине прећида ово имање на Зеленом венцу, па ако је погодно за општинску цељу и ако зграде нису работне, да суд понуди Управи фондова за ово имање највише до седамдесет шест хиљада динара.

## XV.

Председник моли одбор да из своје средине изbere одборнике који ће делити милоштије о Божићним празницима.

По саслушању тога одбор је решио:

овлашћује се суд да за сваки кварт одреди по једног одборника са још по

четири виђена грађана, који ће делити сиротињи милостију прел Божићни празник.

## РЕДОВНИ САСТАНАК

19 Децембра 1903. г.

Председавао председник београдске општине г. Коста Д. Гленић; од одборника били г.г. Тома Цинцар-Јанковић, Д. Л. Симић, Ж. Бугарчић, Мих. Милићевић, П. Т. Милић, Милан Марковић, Иван К. Триковић, М. С. Милошевић, М. Х. Поповић, А. С. Јовановић, Милорад Рувидић, Мил. С. Мостић, С. Азријел, Р. Драговић, Тодор Ђејчић, Милорад Ђ. Гајић, Стеван Максимовић, Н. Крстић, С. Ј. Константиновић, М. С. Петронијевић, др. М. Радовановић, Деловођа Марко Н. Новаковић.

## I

Прочитан је записник одлука седнице држане 16. ов. м. и примљен без измена

## II

По прочиташу акта исследних власти АБр. 12448, 12383, 12443 и 12440, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица — одбор је изјавио:

да му је непознат Марко Шајић, таљигаш; да су доброг владања и доброг имовног стања Драгутин Миљковић, Торђе Бабић, комичар и Живко Славковић, шпекулант.

## III

По прочиташу акта Управе града Београда, АБр. 12331, којим се тражи мишљење по молби Јеремије Ђукића, због поданства, — одбор је изјавио мишљење:

да се молиоцу може по молби учинити ако томе не стоје на путу какве законске сметње.

## IV

По прочиташу извештаја ужег одбора АБр. 12589 о прегледаним рачунима општинским за треће тромесечје; одбор је:

примио к знању ово извештаје с одобравањем.

## V

По прочиташу акта старешине цркве Св. Николе АБр. 12197, — одбор је решио:

да главни тутор цркве Св. Николе буде г. Михаило Рафаиловић.

## VI

По прочитињу молбе Јелисавето Катанић АБр. 10272/02, да јој се имању у Херцеговачкој улици арондише плац регулационог фонда, — одбор је решио:

да ужи одбор, у који да уђу одборници г. г. Тома Цинцар-Јанковић, Аца З. Н. Поповић и Милонг Милошевић с председником општине ступи у близи споразум и погодбу с молијом, но да погодба важи када је и одбор одобри.

Овим се замењује решење одбора од 27. новембра 1902. год. којим су били одређени за свршавање ове ствари одборници, који нису сала у одбору.

## VII

Председник износи одбору на мишљење молбу Спасеније Марковић, која моли да јој се изда уверење о породичном односу.

По саслушању тога и молбе Ст.Бр. 5404, — одбор је изјавио мишљење:

да се молији може дати тражено уверење о породичном односу.

## VIII

По прочиташу молбе Анке Недељковиће.

АБр. 6021 да јој се имању арондише плац регулација фонда, — одбор је решио:

да ужи одбор, у који да уђу одборници г. г. Евгеније Чоловић, Трајко Стојковић и Милорад Рувидић с председником општине ступи у близи споразум и погодбу с молијом, но да погодба важи када је и одбор одобри.

## IX

По прочиташу молбе Петра Вулетића АБр. 12326 да му се имање експроприше, — одбор је решио:

да ужи одбор у који да уђу одборници г. г. Сава Константиновић, Михаило Милићевић и Милорад Гајић с председником општине ступи у близи споразум и погодбу с молиоцем но да погодба важи када је и одбор одобри.

## X

По прочиташу молбе Ранка Чорбића, АБр. 12327, да му се априорише део имања Петра Вулетића, — одбор је решио:

да ужи одбор у који да уђу одборници г. г. Сава Константиновић, Михаило Милићевић и Милорад Гајић с председником општине ступи у близи споразум и погодбу, но да погодба важи тек када је и одбор одобри.

## XI

По прочиташу извештаја економног одељења АБр. 12247, о држаној лицитацији за издавање под закуп лиферања мртвачких сандука за сарану умрлих сиротних лица, — одбор је решио:

да се држи друга лицитација, пошто су понуђене цене сувише велике.

## XII

По прочиташу извештаја економног одељења АБр. 12879 о држаној лицитацији и мишљења економне секције, — одбор је решио:

да се пиљарски дућани на Цветном тргу под прописаним условима издаду под закуп и то: Кости Панђелу, месару дућани под бр. VII. по годишњу цену од двеста десетак дин. и 50 пари дин.

Милану Караклајићу дућан под бр. VIII по годишњу цену од двеста десетак динара.

Милану Спасићу, пиљару дућан под бр. IX по годишњу цену од двеста десетак пет динара.

Лазару Дамњановићу, пиљару дућан под бр. X по годишњу цену од две стотине тридесет динара.

Милану Илијићу, пиљару дућан под бр. XI по годишњу цену од две стотине тридесет динара.

Манојлу Ранковићу пиљару дућан бр. XII по годишњу цену од двеста тридесет и један динар; и

Францу Рипки дућан под бр. XXII по годишњу цену од сто педесет пет дин.

За дућане под бр. V, VI, XIII, XIV, XX и XXI да се држи друга лицитација пошто су понуђене цене врло ниске.

## XIII

По прочиташу извештаја економног одељења АБр. 12123 о држаној лицитацији, — одбор је решио:

да се штампање београдских општинских новина службеног листа београдске општине за време од првог јануара до 31. децембра 1904. године под прописаним погодбама од 4. децембра 1903. год.

уступи штампарији г. Петра Јоцковића по ценама и то:

1. штампање листа у пет стотина примерака од табака односно четири странице по формату и на хартији под %. услова петнаест динара.

2. за сваких педесет примерака листа више по три динара и педесет паре динарских од табака,

3. за тробојку по педесет осам динара од табака, и

4. за одштампани табак са слога по тачци шестој услова једанаест динара и двадесет паре динарских.

#### XIV

Председник саопштава одбору, да је комисија, одређена од стране одбора, да прегледа кућу Милана Симића, нашла да је кућа у добром стању, да земљиште износи преко 2000 кв. метара и да је понудила Управи фондова за ово имање 75.000 динара и да ће Управа фондова одредити лизитацију за поновну продају овог имања.

По саслушању тога, — одбор је примио и знању:

ово саопштење председника општине.

#### XV

По прочитању акта пореског београдског одељења АБр. 8550, — одбор је решио:

да се пореско београдско одељење одбије од тражења, да београдска општина пошиље поред већ предвиђене суме у буџету још 800 динара на име квартире за четири новопостављена порезника у Београду, пошто је буџетом у почетку године предвиђена довољна сума на поменуту цељ, а буџет је и г. министар финансија одобрио.

#### XVI

По прочитању акта пореског београдског одељења АБр. 12251 да се изврши процена плацева, башта и баштована у реону вароши Београду, — одбор је решио:

овлашћује се општински суд да избере одборнике који ће извршити овај посао, који се тражи у акту пореског одељења и ови о томе поднесу извештај одбору.

#### XVII

Председник саопштава одбору решење министра грађевина од 27. новембра 1903. год. Бр. 9521, којим је на основу примедаба Државног Савета, поништена процена имања Стеве Ивковића у улици Височкој.

По саслушању тога одбор је примио и знању:

ово саопштење с тим да се овај предмет упути на оцену комисији за ревизију регулационог плана, да дади мишљење, је ли потребно за сада регулисавати улицу Височку.

#### РЕДОВНИ САСТАНАК

30. Децембра 1903.

Председавао председник београдске општине г. Коста Главинић, од одборника били г. г. Ђ. А. Димитријевић, Ђ. Л. Симић, Ж. Бугарчић, Ј. С. Петковић, Милан Марковић, Трајко Стојковић, Мил. С. Милошевић, Милош Х. Поповић, Милан Лазаревић, В. С. Јовановић, В. Н. Вуловић, Ђр. М. В. Смиљанић, Тодор Ђурић, Радисав Јовановић Ресавац, С. Ј. Константиновић Р. Драговић, Урош Благојевић, Петар Т. Милић, Ђорђе Н. Петровић, Тодор Перећин, Евг. М. Чоловић Стеван Максимовић, Милорад Ђ. Гајин, Ј. Станковић, Ђр. Марко Леко, С. Азријел Ђр. Едуард Михел. Деловођ Марко Н. Ноаковић.

#### I.

Прочитан је записник одлука седнице држане 19. Децембра т. г. и примљен без измене.

#### II.

По прочитању акта истражних власти АБр. 12.464, 12.527, 12.532, и 12.546, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица; одбор је изавио:

да су му непознати: Јивко Ђорђевић син Петра Ђорђевића дунђерина из Београда; Александар Банковић електротехничарски шегрт, Сретен Микић, Јаков Крпан и Виде Кнежевић слуга овд., да је доброг владања и доброг имовног стања Младен Тодоровић абација.

#### III.

По прочитању акта квarta теразијског АБр. 12.595 по молби Јосифа Шефера глачара белог рубља због поданства; одбор је изјавио мишљење:

да се молиоцу може по молби учинити ако томе не стоје на путу какве законске сметње.

#### IV.

Председник извештава одбор, да је одбор у седници својој од 9. Децембра т. г. решио, да се поред суме предвиђене буџетом у овој години може утрошити 3000 динара на набавку хране за општинске коње. Али да одбор том приликом није одредио новчани извор из кога ће се овај ванбуџетски издатак измирити. Моли одбор да понова одреди новчани извор.

По саслушању тога одбор је решио:

Да се издатак у три хиљаде динара који се према решењу одбора од 9. децембра т. г. књ. бр. 780 има поред суме предвиђене буџетом у овој години утрошити на набавку хране за општинске коње учини на терет општинске готовине по добivenom за то надлежном одобрењу.

Овим се допуњује напред поменуто решење одбора.

#### V.

По прочитању молбе Др. Војислава Кујунџића општ. лекара АБр. 12.416, одбор је решио:

да се на терет буџетске позиције расхода бр. 77 на редакцију и штампу општ. новина и других општинских издања исплати сто четрдесет динара штампарији г. Дим. Димитријевића за одштампани у засебну књигу под насловом „Неколико општинских установа на Западу, — белешке једног општ. лекара“, извештај молиоца г. Кујунџића, који је поднео општ. суду, по повратку са шесто месечног одсуства о ономе шта је за време тога осуства проучавао.

#### VI.

По прочитању молбе Сретена Димитријевића и осталих потписника исте АБр. 11.086. становника на тако званом Хаџи Поповићевом имању који траже да им општина спроведе воду и направи једну чесму на средини поменутог имања, као и по прочитању мишљења управе водовода АБр. 12.135, одбор је решио:

да се молиоцима спроведе вода и направи једна јавна чесма на средини поменутог имања пошто претходно положе благајници управе водовода суму која се има утрошити на спровођање воде и подизање поменуте чесме.

#### VII.

По прочитању молбе Раде Николића ковача ситничара упућене Народној Скупштини а спроведене општ. суду актом г. Мин. унутр. дела АБр. 12.514, којим је тражио једно парче земље у реону општ. београдске да не истом подигне себи и својој породици стан, као и по прочитању извештаја општ. статистичког оде-

лења из кога се види да је именован доспао у Београд из Неготина 30. октобра 1901. године, да није тражио да се прими за грађанина београдског и да према томе и према чл. 19. закона о општинама нема права ни на какву потпору од општине београдске, — одбор је на основу изложених разлога решио:

да се молиоц од тражења одбије,  
VIII.

Председник извештава одбор, да су раније одређени потписници општинских меница иступили из одбора и да је сада потребно да одбор из своје средине избере шест одборника од којих ће по двојица са председништвом општине потписивати општинске менице код Народне Банке.

По саслушању тога одбор је решио:

да одборници г. г. Сава Константиновић, Давид Симић, Стеван Максимовић, Раденко Драговић, Ђр. Марко Т. Леко и Ђр. Манојло В. Смиљанић по двојица са председништвом општине потписују општинске менице код Народне Банке.

#### III.

По прочитању споразума општинског поверилиштва са Крстом Смиљевићем овд. кафецијом о цени земљишта регулационог фонда које се има арондисати имању Крсте Смиљевића АБр. 12.604, одбор је решио:

да се овај споразум усвоји, да се имању Крсте Смиљевића у улици Мајор Илића арондише десет квадратних метара и тридесет и девет квадратних лесиметра, по цену од двадесет динара по квадратном метру и да се на Смиљевића пренесе тапија од истог земљишта пошто општина положи две стотине седам динара и осамдесет паре динарских.

#### X.

По прочитању извештаја одборског поверилиштва АБр. 12.473 којим извештава одбор, да се није могло споразумети о цени коју општини има платити Јоци Нотарош овд. трговац за земљиште регулационог фонда које се додаје његовом имању на Обилићевом венцу, одбор је решио:

да се цена коју г. Нотарош има платити регулационом фонду за земљиште истог, које се додаје његовом земљишту, одреди срећвом вештака сходно грађевинском закону за варом Београд и закону о експропријацији.

#### XI.

Председник извештава одбор да је општински Суд решењем својим од 17. Јула 1902. г. АБр. 6654 примио у општинску службу за општинског архитекту г-ђицу Јелисавету Начићеву архитекту пошто се претходно известио од Министарства Грађевина да г-ђица Начићева има потребне квалификације за то место.

Како по тач. 11. чл. 86. закона о општинама општин. одбор бира и општин. архитекте а г-ђица Начићева досадашњим својим радом показала је способност за општинског архитекту, то у име општинског суда предлаже одбору да изволе одобрити поменуто решење општин. суда и г-ђицу Начићеву прими за општинског архитекту.

По саслушању тога одбор је решио:  
одобрава се решење општ. суда од 17. Јула 1902. год. АБр. 6654.

Да се г-ђица Јелисавета Начићева прими за архитекту београд. општине.

#### XII.

По прочитању извештаја економног одељења о држаној другој лизитацији за издавање под закуп чишћења димњака на свима општинским зградама; као и мишљења одборске сек-

ције за економат по истом предмету, одбор је решио:  
www.unilib.rs

да се изда под закуп под прописаним погодбама, а за време од 1. Јануара 1904. год. па до 1. Јануара 1907. год. и то: чишћење димњака свију вреста, фурна са чунковима и шпархерта, изузимајући школска парна ложишта, Драгиши Алексићу, димничару овд. за укупну годишњу цену од сто седамдесет динара; а чишћење парних ложишта дорђолске и палиулске основне школе Алекси Дебељевићу, овд. димничару по годишњу цену од десет динара од једног ложишта.

## XIII.

По прочитању понуде Мике Костантиновића овд. месара АБр. 12.588/1903. г. којом нуди општини београдској за њену леденицу код Текије за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1904. год. под прописаним погодбама годишњу закупну цену од две стотине динара п 10%<sup>oo</sup>; као и по прочитању мишљења одборске секције за економат по истом предмету, одбор је решио:

да се општинска леденица код Текије изда под прописаним погодбама под закуп за време од 1. Јануара до 31. Децембра 1904. год. г. Мики Костантиновићу овд. месару по годишњу закупну цену од две стотине динара и 10 пара динарски.

## XIV.

По прочитању акта Коче Параноса од 1. Септембра 1903. г. АБр: 8375 и од 28. Децембра 1903. г. АБр: 12.636. којима нуди општини на откуп своје имање звано „Параносов Хан“ за суму од две стотине шесет хиљада динара с тим, да му се куповна цена измири под погодбама изложеним у истим актима одбор је решио:

да ужи одбор у који да уђу одборници г. г. Давид Симић, Сава Костантиновић, Тодор Ђурић и Милош Милошевић оцене вредност овог општини на откуп понуђеног имања и услове у понудама изложене и отоме поднесу одбору извештеје са својим мишљењем.

(Свршиће се)

## ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

## Почетак прославе стогодишњице Српског Устанка.

Како што је у прошлом броју нашега листа суд београдске општине објавио грађанству града Београда прослава стогодишњице Српског Устанка под Кађорђем отпочета је 1. ов. м. у Тополи. Одпочињају ове прославе присуствовао је Његово Величанство Краљ Петар I. Одбор београдске општине у седници својој од 31. децембра пр. године одлучио је једногласно, да и општина београдска у отпочињају ове прославе учествује. Да се почетак ових свечаности поздрави и видним знакима украсавањем на дан 1. јануара 1904. г. домова заставама а увече осветљењем. Да Његово Величанство Краља на дан повратка из Тополе 1. јануара 1904. г. дочекају на београдској жељезничкој станици општински часници и већи број београђана и да Његово Величанство у име општин. часника и београђана поздрави председник општине. Ова је одлука одбора у свemu извршена. Напред доносимо одговор Његовог Величанства Краља на говор председника општине, којим је поздравио Његово Величанство, као и исти говор.

## ИЗ КОМУНАЛНО-СТАТИСТИЧКЕ ОБЛАСТИ

стране да би се статистиком будило сазнање о интересима главне вароши“.

Сав материјал у статистичком бироу израђује се и објављује у недељном статистичком извештају месечним и тро-месечним свескама, у годишњаку и у заједничким публикацијама, којих је до краја 1894. изшло 25 књига.

Да би се видело, у каквој се општини прикупља статистички материјал према разним локалним приликама и како се он израђује, ја ћу да наведем само нешто из садржаја месечних свезака (*Fövárosi Statisztikai Havi Füzetek*), величине од 2—4 штампана табака, а недељни извештаји на четврт табака (4 стране у кварту). У овим месечним свескама поред цифара дају се и објашњења у краћим и дужим чланцима. Умирање бележи се поданима, квартовима, и полу, веку, вери, занимању, важнијим узроцима смрти, инфекциозним болестима. Тако исто рађање, па мртво рођени, побачени, а исто тако и венчавање. А засебно рађање и самртност из 29 вароши из Угарске и 7 страних вароши.

Са овом групом о кретању људства (будимпештанског) има свега 7 група статистичког посматрања, које се објављују у овим статистичким месечницима. Тако у 7. групи (Разно) износе се: Особни саобраћај на железницама и лађама, саобраћај у залагаоницама (*Versatzamt*), потрошња воде, похођење општинских и бесплатних купатила на Дунаву, пијачне цене од 218 дневних намирница, путнички саобраћај по гостионицама, похода јавних библиотека и националног музеја, допуштања (лиценције) за грађење, статистика пожара и т. д.

Од већих периодских публикација изшло је 7 књига о попису варошког становништва (1857, 1869, 1881, 1886 и 1891), 4 књиге о грађевинском кретању вароши од 1870—1884. године, 5 књига о школству, 4 о самртности, 1 о инфекциозним болестима и т. д. Морам увек и нарочито нагласити, да је у свима овим делима говорено о месним будимпештанским приликама, а не о тим односима целе земље — Угарске.

Интернационални статистички конгреси дали су прилике да се оцени знање умешност и проницљивост директора Керешија, те је 8. конгрес (у Петрограду 1873.) поверио будимпештанској општини уређивање интернационалне статистике о кретању људства у великим градовима и о градским финансијама, коју је та општина о своме трошку издавала. Томе се доцније (1877) прикључио годишњак о финансијској статистици великих градова (*Bulletin annuel des finances des grandes villes*). Са десетом годином завршио је Кереши своје уређивање овога билете, пошто је и сувеше био заузет другим пословима. Овај посао прихватио је петроградски статистичар Јанзон.

Конгрес 9. одржан 1875. у Будимпешти, изјавио је жељу, да се велике вароши грунишу по земљама, па да свака земља преко свога централног биро-а шаље и објављује кретање људства по великим варошима. Разуме се, да је за угарске вароши централни биро био комунално-статистички биро у Будимпешти.

Од страних великих градова, који учествују у овој узајамици варошких општина, да наведем Беч, Праг, Трст, Монаково, Франкфурт, Берлин, Рим, Вене-

5  
После извршенога пописа (3. јануара 1870.) и краткога пута ради студије, директор Кереши приступио је организовању биро-а као сталнога надлежства и одређивању делокруга му. Првобитним решењем одборским (генерална скупштина) одређен је статистички рад у овим главним тачкама: Кретање људства и пописивање (пребрађања); статистика моралних прилика; производње, трговина и саобраћај; снабдевање варошким намирницама; земљиште, ареал, метеорологија и статистика о административним радовима и други ситнији послови. Ради ирибављања потребног материјала (података) од надлежстава, завода и корпорација варошких дато је биро-у овлашћење да одржава непосредну везу без посредовања магистрата и судскога општег протокола.

Први статистички годишњак, тада само вароши Пеште, издат 1873. а за годину 1870., носио је обележје почетнога и оскуднога рада — оскуднога, што се тиче података и грана, по којима су ови податци прикупљани. У накнаду за то Кереши је у овом годишњаку саопштио податке из 1857. године и дао је публици историски преглед статистичког кретања варошког живота кроз то време од 13 година, враћајући се на неке прилике, о којима се могло наћи шта забележено, и из ранијега доба, чак до године 1791.

Сасвим другу слику, праву слику модерне вароши са њезиним многоструким и компликованим односима показује први годишњак, сада главне и престоне вароши, Будимпеште (за 1894.), који је уредно вице-директор Тиринг, а за који је директор Кереши само предговор дао. Сам летимичан преглед страница и табела једне и друге књиге уверава те до очигледности, колико је ова потоња од оне прве од скочила, и тако уједно показује, колико се и умножио и разгранао рад у самоме биро-у.

У своме елаборату пештанској магистрату Кереши је статистичком бироу ставио у задаћу ове радове: *Радови свију одељења општинских власти, варошке финансије, дажбине и најети, варошка имовина, износ кирије, осветљење, помагање и кретање спротиње, калдрмисање, новачење, школство (основне и грађанске, средње и стручне трговачке, занатлијске школе), полиција, морална статистика, рађање, умирање, венчавање, статистика цена, трговине, занати, берза, новчани заводи, обезбеђење, локални саобраћај, пошта, телеграф, новинство, јавне библиотеке, позоришта, мештарија, грађење, станови, каламњење ботиња, водовод, пошумљавање, колски саобраћај (трамваји, омнибуси), статистика оболења.*

После првога годишњака проширио се круг овога посматрања, а још више спајањем Будима са Пештом, када је и статистика обухваћена новим организационим статутом градским, којим је дефинисан организам престоничке статистике тако, да он, према развитку варошкога живота, може у круг свога рада уносити све новије тачке. Та тачка о биро-у гласи:

„Задаћа статистичком биро-у је посматрање и редовно бележење појава у кругу муниципалнога и социјалнога живота, те да би се тиме с једне стране унапредила администрација а с друге

ција, Неапол, Париз, Лондон, Бостон, Сан-Франциско, Кристијанија, Штокхолм, Петроград, Москва, Одеса, Букурест, Јаш, Каиро, Александрија.

Из Угарске 29 вароши припадају овој заједници, дакле значи да оне већ имају своје уређене општинске статистике. Ево неке од тих угарских провинцијских вароши са општинском статистиком, којом су ступиле у везу са европским првим градовима, па и даље, преко дебелог океана. Међу првима су Пожун, Темишвар, Сегедин; али ту су и угарске паланке као Бекеш, Ђер, Сатмар-Немети, Баја и српски Вршац и Сомбор, па и босанско Шехер-Сарајево у том је друштву.

Да би се колико толико добило појма о маси рада, осим рада приликом пописа и ван онога на интернационалним пословима, наводимо бројеве редовно припошиљаног материјала у 1894. години: седничних исказа 6344, месечних 2988, годишњих 283. Листића: о рођењу 12.000, умирања 15.000, о народним школама 40.000, грађење 3000, празни станови 8000. Заокругљено за годину дана 98.000 исказа.

Тај посао радио је, са послужитељем, свега 8 људи у години 1894, а директор Кереши предлагао је још у години 1875. да је потребно 9 љули. Тај је предлог пропао, кад је отишао на одобрење тадашњем министру Коломану Тиси, јер би се требало издавати на саме плате и додатке 12.000 форината. А у то доба издавао је Хамбуршки стат. биро на личне потребе 50.000 и бременски 41.400 марака. Ту предложену суму није постигао биро ни у 1894. години. Личне потребе су предвиђене биле са 8000, штампа 3000, трошкови 300 и библиотека 250 форината,

До системизовања статистички биро није обезбеђивао својим службеницима пензију. Поред тога траже се особите квалификације, те су се службеници брзо укљањали у друга одељења општинска, где је лакши и простији рад и има више изгледа за унапређење, пошто тамо постоје класе. С тога се може рећи за оне, који су верни остали статистичком биро-у, да су то чинили и из љубави према стручници и биро-у. Директор је имао у 1894. години 2500 форината плате са 800 ф. ста-нарине, вице-директор 1600 и 500 фор. Ово је место установљено тек 1892. г., а дотле је директор Тиринг био I. помоћник са 1200—300 фор. плате. Системизована су три помоћничка места, али је једно увек празно. Затим има један стручни помоћни радник, два писара и један послужитељ.

Статистички биро рукује још и са општинском библиотеком, која је 1894. године имала 14790 књига сем књижевних и белетристичких. На пример дела о теорији статистике 156, општа статист. и географија 559, кретање људства 128, медицина и ижијена 511, итд. О појединим земљама: Угарска 3378, Немачка 1981, Аустрија 1312, Америка 495, Азија 47, Африка и Аустралија 12, а балканске земље 236 књига.

Публику за ову библиотеку представљају стручњаци, који се баве статистиком и општинским пословима, представници и часници општински, као и општински чиновници. Дела се могу употребљавати само у просторијама библиотеке, а ту су размештени и општински и статистички часописи и извештаји будим-

пештанске општине и других провинцијских угарских и великих градова светских. Таких часописа било је тада 64 и уза то још 48 великих периодских издања. Такође су ту стајале на расположењу градне табеле самога биро-а из пописа 1857. и 1870. године, које су израђене литографски и то само по 12 примерака; за прву год. у 2 књиге са 1077 табела а за ову другу годину у 8 књига са 3722 табеле.

Може се замислiti, колико рада задаје библиотека, периодска издања и свакидашњи редовни послови биро-а. А он даје могућности будимпештанској општини, да има верну, бројевима утврђену слику о ономе што има, о своме кретању и о узроцима, који су основ за њезин напредак или назадак, па да према томе може своје послове да упућује, како би се назадовање избегло и наилазило на пут напретка.

\*

Толико о будимпештанском општинском статистичком биро-у. А сад ћу уопште о варошкој статистици да кажем, да од како се почела статистика по општинама и градовима водити, почело се увиђати и данас је утврђен тај интересантан факат: да у великим градовима не мора бити веће умирење него по селима, како се то до скора држало, па се поглавито тога ради и јурило у села. Јаче финансије варошких општина дају градовима мања да и гигијенским мерама потру или бар умање зле последице збијеног великоварошког живљења у тесним улицама, високим дномовима, загушљивом ваздуху, недовољној сунчаној светлости и т. д. Лондон је учинио у томе почетак и постао је пример за све вароши, и ако су га неке у нечем већ и претекле, као на пр. Беч, који је својим водоводом здравствено тако одскочио, да сад он долази место Лондона на прво место међу здравим градовима.

Будимпешта је по умирању 1874. године била на трећем месту — али, што се каже, од остраг — међу градовима више од 100.000 душа, којих је било тада у Европи 89. Умирало је 12.896 душа или 47·9 на 1000 становника. Поправљањем санитетских ногодаба та је варош дугурала до 41. места са умирањем од 18·7 од 1000 у години 1901. По статистичким табличама А. Хикмана Беч је умирањем 19·2 од 1000 у 1902. заузео прво место међу здравим градовима. У Лондону је умирање бржено са 19·5; а за њим долази Липиска са 20, Дражњани и Рим са 21, Нириберг, Аугзбург, Хамбург, Будимпешта са 22 до 24, Монаково, Кенигзберг, Лавов, Кракава, Праг, Трст са 24—26 умирања на 1000 душа годишње. Сам Беч је овако нагло сузбијао умирање: од 1825—1950. по 44 од 1000, до 1875. године по 37·2 а у 1902. години 19·2 на 1000 становника.<sup>1)</sup>

У Београду, према попису од 1895. год., било је умирање 26·06 од 1000, дакле за 7 од 1000 јаче и по томе је заостао од Будимпеште. Али сви градови (вароши) у Србији у опште боље су стајали у томе од Београда, јер је код њих било умирање 26·57 од 1000. Села пак заостала су још и више са њихових 27·60 од 1000 становника. Дакле види се да је

<sup>1)</sup> Оних 18·7 на 1000 за Будимпешту узео сам из чланка будимпештанског над-градоначеоника Маркуша. Овај број не слаже се са Хикмановим; а када би он био исправан, то би значило да је Будимпешта са толиким умирањем претекла Беч са његових 19·2 на 1000.

здравствено стање повољније у варошима него у селима. Немам при руци статистичких дела, да овај факат потврдим на другим земљама, где разлика између села и градова више одскоче него код нас, где Београд тек што је почeo да ради на своме асанирању (водоводом и дезинфекцијом).

Статистика показује, како је Будимпешта одмакла и у хуманитарним завољима. У 1853. г. већ била је у Будиму болница милосрдних сестара са 82 болесника, данас пак има их 300 и сви се онде бесплатно негују. Али од то доба подигнуто је више болница, у којима су се неговали 1874. г.: 33.428, 1893: 60.000 и 1901: 80.000 болесника. Осим војене, Београд има само једну, државну болницу. У њојзи је било 1891.: 2599, а 1900: 2621 болесник.

Будимпештанска статистика зна-нпр. и то да прича, да та угарска престоница има данас 172·7 километара трамвајских пруга. Колики је пак саобраћај на њима, може се замислiti према овим бројевима комуналне статистике: На тој мрежи првога се у години 1902. особа на прузи приватнога друштва 41 $\frac{1}{2}$  милиона, на општинском (градском) трамвају 20 $\frac{1}{2}$  милиона и на подземном трамвају 3 милиона.

За школе и наставу у 1853. год. издале су укупно Будим и Пешта 68.000 круна а у 1902. г. 6,931.000 круна. У 1853. било је основних школа у обема варошима око 30 са 4642 ученика, а данас има 130 школа са 1211 разреда и 54.384 ученика.

Будимпешта има 8 музеја и 3 јавне библиотеке, у којима су пређе романи лавани изузетно на читање, а данас се никако не издају. Библиотека народног музеја имала је 1894. године 522.000 књига, универзитетска 247.286 и академије наука (1884.) 179.248 књига. Библиотека надлежава и завода има више. Поменуте смо библиотеку комуналне статистике са 14.790 књига; државна статистика има 54.988 књига; библиотека министра-председника (унутрашњих дела) имала је 16.000 књига и т. д.

Поменуте три јавне библиотеке имале су у години 1894. походилца 68.109. Наша једина народна библиотека у Београду имала је, не рачунајши амо дупликате, у 1902. години 74.573 књиге, а библиотекар држи да их има и 100.000. Читалаца је имала те године 14.896. Поменуте библиотеке дотирају се годишње са 28.000 форината осим издржавања у 77.320 форината. Наша народна библиотека добија годишње 13.066·66 динара.

У првом годишњаку Кереши је изнео о тим библиотекама специјалнији статистички преглед, из којег ћемо ово да забележимо. Ово се односи па 1871. год. Тада је прочитано свега 45.975 књига. У нашој библиотеци прочитано је прошле године 17.886 књига а са другим предметима 24.852. Депе књижевности у нас 9453, у Будимпешти 12.000 књига. Од Шекспира узимано је код нас 199 књига, у Будимпешти 459, Шилера 50 у нас а у Буд. пешти 287, Гетеа 45 Београд, 324 Бешта; код њих се Бајрон и не помиње а код нас је он узиман 144 пута, Иго 409, Дрепер 229 пута код нас; а код њих се само помиње Иго да се највише тражио; о Дреперу ни помена. Види се, како статистика може да утврди укус и карактер односне публике.

Колико поједини велики градови привлаче путнике огледа се у саобраћају странаца, путника по хотелима. Беч их је имао: 1874: 145.037, 1884: 182.801, 1890: 285.308 а 1900: 417.043. Будимпешта имала је 1885: 102.252 а 1894: 127.245. По оскудним и непотпуним податцима у Београду је било по гостионицама путника 1893. г. 42.363. Загреб је са становништвом скоро дистигао Београд и бар у погледу броја путника мисмо испред њега јако умакли, јер он ни у години 1902. није постигао тај наш број од 1893. год. — имао је те године свега 27.379 путника, који су по свој прилици тачније забележени, јер тај рачун тамо води њихова полиција.

У коликој се опширности разрађује комунална статистика у Будимпешти, види се и по овоме, што је она узела у свој оквир по изгледу ситно и не баш густозно бележење јавних нужника. Њих има свега 32 и стају лепу суму од 28.718 форината. Канализације варошке, која је у тој години имала у дужини 249.960 метара и вредела 5.766.000 форината.

Статистика ова одаје укус становника угарске престонице не само што се тиче књига и читања. Да забележим још и онај прави кус без преноснога значења. За 1870. г. утврдио је Кереши да Будимпештанци троше с главе на главу годишње 127 фуната меса, те нису били много заостали иза Енглеза, који су познати као највећи пријатељи меса и за које је пок. Колб навео да троше 179 фуната. Али ако се дода сланина, коју јако тамане Мађари, за Будимпешту у 87 фуната, тада су Будимпештанци са својих 214 фуната престигли и Енглезе. Париз је трошио по 130, Монаково 151, Франкфурт 140, Беч 124, Берлин 75 фуната на главу и годину. Од то доба је Будимпешта у томе већ иопустила, јер се много индустриски пролетаријат, који квари ту сразмеру. 1874. трошило се меса на главу 63·1 килограм, 1881: 52·6, 1891: 50·8; а у 1894. почела се цифра пењати, на 54·9 ко.

Да завршим са статистичким прегледом — без специјализања, које може само међитане интересовати, — израђених предмета општине (магистрата) будимпештанске у години 1894. Остало је нерешено од прошле године 8386, у току године придошло 509.637; свега дакле 518.023 актова, од којих је решено 505.410, те је остало за идућу годину 12.613 предмета.

Из свега овога се види, да тек помесна варошка статистика може да изнесе пред општину и њезине становнике: шта она има а шта нема; шта јој кочи напредак а шта га убрзава и шта је уопште потребно, па да град и грађанство напредује и цвета.

Београд, 20. децембра 1903.

Никола Марковић

## ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Благодарници београдске општине за сиротињу београдску за Божићне празнике приложили су и то:

Г. Димитрије Радовић, потпредседник Државног Савета 20 дин., г. г. Љубомир Каљевић, Светозар Милосављевић, Свет. Станковић, М. Богићевић Д. Ружић, А. Борисављевић, П. Велимировић, Ст. Шетковић и И. Ђукнић, Државни Саветници по 10 дин., г. г. Др. Марко Леко ректор Вел. Школе и Т. Станојевић проф. Вел. Шкозе по 5 дин., г. Ј. Јовановић проф. Вел. Школе 4 дип., г. г. Војислав Бакић, Н. И. Стаменковић, Живојин М. Переић професори и А. С. Ристић доцент В. Школе по 3 дип., г. г. Др. Свет. Радовановић, Н. Вулић, Ј. Лукић, Ј. Стефановић, В. Ђерић, Б. Поповић, Мих. Петровић, Петар Раносовић, С. Јовановић, Б. Прокић, Ж. Богићевић и Т. С. Павловић проф. В. Школе по 2 дин. и г. Мил. Стојиљковић проф. Вел. Школе 1. дин., Еснаф рибреки 3.50 динара.

Сем тога предао је општ. суду г. Јосиф И. Ешкенази, овд. трговац 6 пари халиница штофаних да се раздели сиротињи.

Суд београдске општине у име београдске сиротиње изјављује најтоплију захвалност овим племенитим дародавцима.

. Б.р. 8308

8. Јануара 1903. г.

Београд.

Председник  
боградске општине  
Коста Д. Главинић с. р.

За деловоју  
архивар  
Дим. Антоновић с. р.

## ЗВАНИЧНЕ ОБЈАВЕ И НАРЕДБЕ

### Наредба

На тргу Светога Марка у овд. вароши на неколико места намештене су баријере у циљу да се публици спречи пролаз колима преко парка на овоме тргу, но како публика, и поред тога ипак прелази колима преко парка, те тиме на силу отвара колски пролаз куда није потребан, и квари углед самога парка, — Ово општински суд на основу чл. 93 тач. 1, и закона о општинама и § 326 кривич. закона

### НАРЕДБА:

1. Да се од сада нико више неусуђује са колима пролазити преко парка на тргу Свет. Марка јер су онуда остављене стазе само за пешачки пролаз, и

2. Таљигашима који су у обичајили стално задржавати се у овом парку спрам гимназије Вука Караџића и сами преко парка пролазе са колима, и дају повода публици, да то и она чини, такође се од сада забрањује и задржавање у парку и пролаз колима преко њега.

Ако би ма ко и после ове наредбе, противно радио, казниће се од стране овог суда од 10 до 150 динара или од 1 до 20 дана затвора.

Наредба ова вреди од дана када је санкционишће Управа вар. Београда.

Од суда општине града Београда КБр. 2425 4 Новембра 1903 год, у Београду.

Председник општине

В. Д. Главинић.

За секретара

писар

Мих. Јлић.

На основу § 326 крив. зак. Упр. гра-

да Београда одобрава ову наредбу, с тим да се таљигаши распореде поред зграде дворишта гимназије Вука Караџића.

№ 38.009

19. децембра 1903 год.

Управник Београда  
М. Церовић.

### НАРЕДБА

Суд Општине београдске приметио је, да поједини становници притежаоци и закупци: кућа, дућана, зграда, јавних локала и празних плацева у овим улицама које нечисти општина преко својих чистача, непоступају по постојећим наредбама у погледу одржавања чистоће ових улица, већ допуштају да се блато гомила, и разноси и по осталим улицама, сем тога приметио је, да већина сопственика и закупца кућа, дућана, разних зграда, јавних локала и празних плацева по свима улицама нечисте снег са тротоара испред добара која притежавају, или под закуп држе, нити тротоаре приликом поледица посипају предметима којима се клизање одклања, већ се услед непочишћеног снега ствара на тротоарима блато а услед непосипања тротоара приликом поледице, предметима којима се клизање отклања, пролазници истима падају па се и повређују.

Невршења ових својих дужности, повлачи за собом осетну казну, но да неби општински суд одмах приступао примени ових, он овим, у свези своје наредбе од 14. септембра 1903. год. КБр. 1901 која је благовремено објављена и у општинским новинама штампана, позива све напред побројане сопственике и закупце: кућа, дућана, јавних локала и празних плацева, у овим улицама, које општина нечисти, да зе строго придржавају напред поменуте наредбе суда, а наређује им, да снег са тротоара чисте, и приликом поледице тротоар посипају: струготинама, пепелом или песком.

Ову наредбу Суд издаје с обзиром на тач. 1. чл. 95. општинског закона, а на основу §. 326. кривич. закона, по коме ће свако одговорно лице за неизвршење њено, бити кажнено од 10—100 динара новчане казне, или од 1—10 дана затвора.

Наредба ова важиће од дана објаве.  
Од Суда Општине вароши Београда

7. Јануара 1904. год. КБр. 77. Београд.

За Председника  
Београдске Општине,  
члан суда,

Мих. М. Марјановић

деловоја

Јов. С. Јовановић

### КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

У издању Београдске општине изашла је нова књига

D-ra В. Кујунџића

општ. лекара

### НЕКОЛИКО ОПШТИНСКИХ УСТАНОВА НА ЗАПАДУ

Књига се може добити код Милана Арсенијевића и Комп., у књижарама Џвијановића, кнез Михајлова улица и Ант. Ђорђевића, на Теразијама, као и код писца Скопљанска улица бр. 3.

Цена је књизи 1 динар.

Моле се сви српски листови да овај оглас извеле прештампати.